

relse fra Naturklagenævnet i en sag fra Horsens.

Desuden kan jeg fremhæve, at kommunerne efter lovforslaget skal fastsætte mål for detailhandelsstrukturen i overensstemmelse med de rammer, der fastsættes i forslagets § 5 c og d og i overensstemmelse med de nye retningslinjer, der fastlægges i regionplanen. Planlægningen sker i dialog med offentligheden.

I den sammenhæng henledes opmærksomheden på bestemmelsen i den gældende planlovs § 12, stk. 1, hvorefter »kommunerne skal virke for kommunalplanens gennemførelse, herunder ved udøvelse af beføjelser efter lovgivningen. . .«. Der findes ingen domstolsafgørelser af rækkevidden af denne forpligtelse, men det antages ifølge »Lov om Planlægning«, kommenteret af Anne Birte Boeck, side 181, at pligten til at virke for kommuneplanen »har selvstændig betydning i den situation, hvor et større lokalplanpligtigt byggeri m.v. er i overensstemmelse med en ældre lokalplan eller byplanvedtægt, men er i strid med den senere gennemførte kommuneplan. I disse tilfælde anses kommunen for forpligtet til at nedlægge forbud (efter § 14) og tilvejebringe en ny lokalplan.«

Jeg lægger stor vægt på, at offentligheden inddrages i planlægningen. Derfor agter jeg i forbindelse med udsendelsen af lovforslaget til kommuner og amter at redegøre for ovenstående.

Spørgsmål 40:

Hvilken betydning forventes ministerens ændringsforslag om, at region- og kommuneplaner skal indeholde oplysning om de særlige planlægningsmæssige begrundelser for fastsættelse af eventuelle butiksstørrelser på mere end 1.000 m² bruttoetageareal for udvalgswarebutikker eller 3.000 m² bruttoetageareal for dagligvarebutikker, at få for administrationen af loven.

Svar:

Det fremgår af ændringsforslaget, at det ikke er hensigtsmæssigt at fastsætte maksimale butiksstørrelser i loven, idet amter og kommuner ikke bør afskæres fra i særlige tilfælde at planlægge for større butikker, når særlige forhold begrundet dette.

Indsættelsen af det nævnte krav om oplysning om de særlige planlægningsmæssige be-

grundelser skal ses i sammenhæng med, at bestemmelser i planforslag altid skal være planlægningsmæssigt begrundede.

Amtsråds og kommunalbestyrelses fastsættelse af bestemmelser om maksimale butiksstørrelser skal således – under hensyntagen til lovens bestemmelser om fremme af et varieret butiksudbud i mindre og mellemstore byer – være begrundede i de lokale forhold og tilpasset de forskellige dele af den regionale og kommunale centerstruktur. Udvalgswarebutikker på mere end 1.000 m² bruttoetageareal og dagligvarebutikker på mere end 3.000 m² bruttoetageareal er relativt store butikker. Det betyder, at der ofte skal fastsættes maksimale butiksstørrelser, der er (væsentlig) mindre end de nævnte 1.000 og 3.000 m²

Det er endvidere anført i bemærkningerne til ændringsforslaget, at det forventes, at amtskommuner og kommuner ved planlægningen for detailhandel som hovedregel vil fastsætte maksimale butiksstørrelser, der er mindre end de nævnte størrelser. Bemærkningerne udgør et fortolkningsbidrag, der må indgå ved amtskommuners og kommuners fastsættelse af maksimale butiksstørrelser efter loven.

Der kan dog i særlige tilfælde være begrundelse for at give mulighed for at etablere butikker, der er større.

Kravet om, at et planforslag skal angive de særlige planlægningsmæssige grunde for fastsættelsen af større maksimale butiksstørrelser, skal navnlig sikre, at amtsråd og kommunalbestyrelser nøje overvejer, om der er særlige planlægningsmæssige forhold, der kan begrunde fastsættelse af større maksimale butiksstørrelser. Samtidig får andre myndigheder, erhvervsliv og borgere adgang til at vurdere begrundelsen for at give adgang til at etablere store butikker, herunder fremsætte indsigelse mod forslag, der – efter deres vurdering – ikke er hensigtsmæssige eller i øvrigt tilstrækkeligt velbegrundede. Herved skabes der et forbedret grundlag for den offentlige debat.

Som anført i bemærkningerne til lovforslaget vil jeg følge amters og kommuners planlægning for detailhandel og om nødvendigt anvende lovens beføjelser. Jeg vil i den forbindelse blandt andet holde øje med fastsættelsen af maksimale butiksstørrelser på mere end 1.000 m² bruttoetageareal for udvalgswarebutikker og 3.000 m² bruttoetageareal for dagligvarebutikker.